ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

▸ Το θετικό αποτέλεσμα των αντικαπιταλιστικών-αντιδιαχειριστικών κινήσεων εφαλτήριο για μια ευρύτερη αντικαπιταλιστική συσπείρωση

Γιάννης Ελαφρός

Ξεχωριστή πολιτική σημασία στα αποτελέσματα των τοπικών εκλογών της 8ης Οκτώβρη είχε η συσπείρωση και εκλογική πολιτική υποστήριξη που εκφράστηκε σε δεκάδες αντικαπιταλιστικές κινήσεις. Ιδιαίτερα, το αποτέλεσμα στις Περιφέρειες, με κεντρικό αυτό της Αττικής, δείχνει τη σταθεροποίηση του αντικαπιταλιστικού ρεύματος σε ποσοστά της τάξης του 2%, με τάσεις (ποσοστιαίας) ανόδου συγκριτικά με τις εκλογές του 2019. «Πρόκειται για ένα θετικό βήμα στον δύσκολο και απαιτητικό στίβο της μάχης των Περιφερειών, που από τη φύση της έχει αναβαθμισμένο και συνολικό πολιτικό χαρακτήρα», επισημαίνει σε ανακοίνωσή του το ΝΑΡ για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση. Ιδιαίτερα θετικά τα αποτελέσματα στην **Αττική (2,02%)**, σε δύο περιοχές που επλήγησαν σκληρά –**Θεσσαλία (2,25%) και Ανατολική Μακεδονία-Θράκη (1,8%)– αλλά και στην Κρήτη (2,45%).**

Αντίστοιχα θετικά ήταν τα εκλογικά αποτελέσματα των αντικαπιταλιστικών-αντιδιαχειριστικών κινήσεων σε Δήμους, καθώς και των συνεργασιών στις οποίες συνέβαλαν. Ξεχωρίζει το αποτέλεσμα στον εμβληματικό **Δήμο Αθηναίων** (όπου είναι έντονα

τα πολιτικά κριτήρια ψήφου), που η Ανατρεπτική Συμμαχία για την Αθήνα πήρε **6,09%.** Στο **Περιστέρι** η Αριστερή Κίνηση πήρε **5,7%,** η Ανυπόταχτη Καισαριανή **5,3%,** η Μια πόλη Ανάποδα στη **Νέα Σμύρνη 4,65%,** η Ανυπακοή σε Αμπελόκηπους-Μενεμένη **4,3%,** η Πόλη Αλλιώς στον **Δήμο Νεάπολης-Συκεών 9,04%**, για να αναφέρουμε ορισμένα μόνο παραδείγματα.

Μετά το αρνητικό αποτέλεσμα των βουλευτικών εκλογών, ήταν πολλοί εκείνοι που είχαν προεξοφλήσει ήττα και πορεία απομείωσης του αντικαπιταλιστικού ρεύματος, οι ψήφοι και τα ποσοστά που έλαβαν οι αντικαπιταλιστικές-αντιδιαχειριστικές κινήσεις, δείχνουν πως υπάρχουν κοινωνικές δυνάμεις και πολιτικές δυνατότητες για μια αντεπίθεση της ανατρεπτικής Αριστεράς. Για να μετατραπούν όμως σε πραγματικότητα, απαιτούνται ανώτερες πολιτικές, προγραμματικές, κοινωνικές και οργανωτικές προϋποθέσεις από τις δυνάμεις της αντικαπιταλιστικής και σύγχρονα κομμουνιστικής Αριστεράς.

Όπως σημειώνει και το ΝΑΡ στην ανακοίνωσή του, τα θετικά αποτελέσματα «στέλνουν ένα διπλό μήνυμα. Από τη μια, αναδεικνύουν τη μαζική παρουσία ενός κοινωνικού και πολιτικού ρεύματος ανυπακοής και μαχητικής αντίστασης στην κυρίαρχη πολιτική κεφαλαίου, κυβέρνησης και ΕΕ σε κεντρικό και τοπικό επίπεδο. Από την άλλη, υπογραμμίζουν την επιτακτική ανάγκη αναζήτησης συνολικής ανατρεπτικής πολιτικής πρότασης και ρεύματος ανεξάρτητης αντικαπιταλιστικής κομμουνιστικής αριστεράς, που θα διαμορφώνει προοπτική συνολικής ρήξης με την αστική πολιτική και τις διαχειριστικές αυταπάτες».

Ποιοι ήταν ορισμένοι από τους βασικούς λόγους, που έδωσαν δύναμη στις κινήσεις; Η συνέπεια και η συνέχεια της παρέμβασής τους. Το αντικαπιταλιστικό, ανατρεπτικό περιεχόμενο και η ανάδειξη κρίσιμων μετώπων πάλης για τους εργαζόμενους, τα φτωχά λαϊκά στρώματα, τη νεολαία. Η ενωτική μετωπική λογική με τους αγωνιστές και τις δυνάμεις που κινούνται σε ανατρεπτική κατεύθυνση, χωρίς όμως παναριστερές «σούπες» και αλισβερίσια χωρίς αρχές με στόχο την εκπροσώπηση, που κυριάρχησαν σε δήμους και περιφέρειες μεταξύ των αστικών παρατάξεων και όχι μόνο. Η αντιδιαχειριστική τους προσέγγιση, που τις διέκρινε από τους άλλους συνδυασμούς, ακόμα και με αριστερές αναφορές. Η μαχητικότητα στην άσκηση της αντιπολίτευσης (μέσα και κυρίως έξω από τα συμβούλια) και οι στενές σχέσεις με τον κόσμο του αγώνα, αλλά και ευρύτερα με λαϊκά στρώματα. Η δημοκρατική συλλογική λειτουργία, χωρίς αρχηγισμούς και καπελώματα. Όλα αυτά δεν έχουν κατακτηθεί εξολοκλήρου, αλλά όσο πιο ισχυρά ήταν, τόσο πιο αποτελεσματική ήταν η παρέμβαση.

Απ’ αυτή τη σκοπιά μπορούμε να αναλύσουμε και το πολύ θετικό αποτέλεσμα της

Ανατρεπτικής Συμμαχίας για την Αθήνα. «Στον Δήμο Αθήνας, η ύπαρξη ενός σαφούς πολιτικού περιεχομένου στην παρέμβαση του συνδυασμού, ενάντια στα επιχειρηματικά συμφέροντα, στον αποκεντρωμένο ολοκληρωτισμό του τοπικού κράτους, την ΕΕ και την κυβερνητική πολιτική, στην αποκάλυψη του ρόλου των φασιστών και με το στίγμα μιας αριστεράς μαχόμενης κι ανεξάρτητης από τα αστικά σχέδια, με γείωση με τα κινήματα, αποτυπώθηκαν σε ένα ελπιδοφόρο εκλογικό αποτέλεσμα, σφήνα στην κυρίαρχη πολιτική, με ιστορικά υψηλό ποσοστό για την ανατρεπτική Αριστερά», σημειώνει το ΝΑΡ και συμπληρώνει: «Το αποτέλεσμα του Δήμου της Αθήνας αναδεικνύει τις δυνατότητες συσπείρωσης δυνάμεων με σαφές ριζοσπαστικό και αντικαπιταλιστικό πολιτικό στίγμα και μπορεί να συμβάλει σε μια αντίστοιχη προοπτική στις ερχόμενες μάχες».

Στο σημείο αυτό γίνεται συζήτηση και αντιπαράθεση κι αξίζει να βαθύνει ο προβληματισμός. Κάποιες πλευρές και οργανώσεις απομονώνουν το θέμα της ενότητας και επιχειρούν μια αντιπαράθεση ανάμεσα σε «πλατιά» και «στενά» ψηφοδέλτια, επιχειρώντας έτσι να ερμηνεύσουν αποτελέσματα. Βεβαίως, μια ματιά να ρίξει κανείς στους σχετικούς πίνακες των αποτελεσμάτων βλέπει πως πολιτική ερμηνεία των αποτελεσμάτων με βάση την «πλατύτητα» δεν βγαίνει. Επίσης, δεν αρκούν μόνο οι αριθμοί, αλλά μετρά και η ποιότητα, η πολιτική κατεύθυνση. Δηλαδή, δεν είναι επιτυχία το να πάρει πολλούς ψήφους ένα ψηφοδέλτιο, αν η πολιτική πάνω στην οποία «συσπειρώνει» και προβάλλει δεν αντιπαλεύει συνολικά την αστική στρατηγική, δεν προωθεί τα εργατικά λαϊκά δικαιώματα και ανάγκες και δεν πάει μπροστά το κίνημα και την Αριστερά που έχει ανάγκη η εποχή μας. Απεναντίας είναι αυτοχειριασμός για τις μαχόμενες, ανατρεπτικές τάσεις. Με τη λογική αυτή θα έπρεπε η αντικαπιταλιστική Αριστερά να είχε ενταχθεί στις τάξεις του ΣΥΡΙΖΑ παλιότερα, ή του ρεφορμισμού σήμερα (κομμουνιστικής αναφοράς αλά ΚΚΕ ή ευρω-τεχνοκρατικής αλά ΜέΡΑ25)...

Το ζητούμενο σήμερα είναι, με βάση και την εμπειρία θετικών παρεμβάσεων από κινήσεις, να υπάρξει μια προωθητική δημιουργική διαδικασία μετωπικής συσπείρωσης των αγωνιστών/στριών και των δυνάμεων της ανατρεπτικής αντικαπιταλιστικής Αριστεράς, στη βάση του αναγκαίου σήμερα προγράμματος πάλης και της πολιτικής ανεξαρτησίας από τα αστικά μπλοκ και τις ρεφορμιστικές παραλλαγές. Οι τοπικές εκλογές έδειξαν πως μια νέα αντικαπιταλιστική αριστερή ενότητα είναι όχι μόνο αναγκαία, αλλά και δυνατή.

Όταν η «ενότητα» προβάλλεται ως φάρμακο για κάθε νόσο

«Τα αποτελέσματα των αυτοδιοικητικών εκλογών δείχνουν ότι η Ενότητα για την Αριστερά είναι μονόδρομος», λέει η ανακοίνωση του ΜέΡΑ25 και συνεχίζει: «Μόνο η Ενότητα της

Αριστεράς μπορεί να δημιουργήσει πυρήνες αντίστασης στη λαίλαπα του εκφασισμού. Οι τακτικές κατακερματισμού και αποκλεισμών ευνοούν μόνο τον ταξικό εχθρό. Η ανασύνταξη της Αριστεράς σε κάθε επίπεδο με ενωτικά, συμμετοχικά και από τα κάτω χαρακτηριστικά, αποτελεί καθήκον όλων μας». Όπως βλέπουμε, απουσιάζει κάθε πολιτικό στίγμα (πέρα από το αντιφασιστικό), ενώ η αναφορά σε «από τα κάτω» συγκρότηση μόνο μειδίαμα προκαλεί, όταν η βασική πολιτική κίνηση που έχει κάνει τους προηγούμενους μήνες το ΜέΡΑ25 είναι η ανακοίνωση πως θα κατέβει στις… ευρωεκλογές τον Ιούνιο του 2024, με υποψήφιο φυσικά τον Γιάνη Βαρουφάκη! Αξιοσημείωτο είναι, επίσης, πως είναι πολύ επιλεκτική η αναφορά του σε «αριστερά σχήματα», αποκλείοντας από κάθε αναφορά δεκάδες κινήσεις της ανεξάρτητης αντικαπιταλιστικής Αριστεράς με πολύχρονη δράση «από τα κάτω».

ΜέΡΑ25 και ΛΑΕ δεν αναλύουν γιατί μερικούς μήνες μετά τις βουλευτικές εκλογές οι περιφερειακοί συνδυασμοί που υποστήριξαν πήραν ποσοστά πολύ χαμηλότερα, παρότι είχαν και την υποστήριξη οργανώσεων της εκτός των τειχών Αριστεράς, όπως της Αναμέτρησης! Χαρακτηριστικά, σε Αττική πήραν 2,46% και στην Κεντρική Μακεδονία 1,94%. Η ΛΑΕ, στη δική της ανακοίνωση, σημειώνει πως «εάν η ΑΝΤΑΡΣΥΑ είχε ανταποκριθεί στο ενωτικό κάλεσμα της ΛΑΕ ΑΑ και του ΜέΡΑ25 θα είχε εξασφαλιστεί η εκπροσώπηση σε όλες τις περιφέρειες». Κι εδώ η «εκπροσώπηση» και η κατάκτηση εδρών (για να μην πούμε καρεκλών) είναι πάνω από το πολιτικό περιεχόμενο, την κατεύθυνση και τη φυσιογνωμία. Πόσο κοινοβουλευτικής κοπής είναι αυτού του τύπου η «εξωκοινοβουλευτική Αριστερά»…

Δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα Πριν (14.10.23)

Πηγή: ΠΡΙΝ